

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/38/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311201405
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťačková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5311201405.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťačkovou v právnej veci navrhovateľa L. L.A., M.. XX.X.XXXX, Q. L. XXXX, XXX XX Č., zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou Q. L.Á., M.. XX. X. XXXX, Q. L. XXXX, XXX XX Č. proti otcovi I.. J. L.A., M.. X.X.XXXX, Q. L. XXXX, XXX XX Č. ako osobe podľa návrhu povinnej platiť výživné v konaní o zvýšenie výživného takto

rozhodol:

I. Súd z v y š u j e vyživovaciu povinnosť I.. J. L., M.. X.X.XXXX na navrhovateľa L. L., M.. XX.X.XXXX zo sumy 49,79 € mesačne na sumu 100,- € mesačne počnúc od 2.7.2012 do 27.5.2013, ktoré výživné je I.. J. L., M.. X.X.XXXX p o v i n n ý platiť k rukám navrhovateľa vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred.

II. Vo zvyšku návrh navrhovateľa z a m i e t a .

III. M e n í rozsudok Okresného súdu Čadca č. konania 8C 59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co 144/2010 zo dňa 30.6.2010.

IV. Zameškané výživné za obdobie od 2.7.2012 do 27.5.2013 spolu v sume 1.084,11 € sa I.. J. L., M.. X.X.XXXX u m o ž ň u j e splácať v splátkach vo výške 30,- € mesačne k rukám navrhovateľa vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc od právoplatnosti rozsudku pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením č o i len jednej z nich.

V. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1) Návrhom, ktorý bol Okresnému súdu Čadca doručený 28.2.2011, sa navrhovateľ domáha voči otcovi určenia výživného od 20.2.2011 vo výške 100,- € mesačne na tom skutkovom základe, že dňa XX.X. navrhovateľ dosiahol vek 18 rokov. Je študentom P. G. Š. B. M. L.. Sústavne sa pripravuje na svoje povolanie a vyživovaciu povinnosť si voči nemu plní iba matka. Výdavky navrhovateľ vyčíslil na cestovné vo výške 12,- €, školské potreby 18,- €, lieky, vitamíny 5,- €, oblečenie, hygienické potreby, drogériu 10,- €, záujmové krúžky, šport 10,- €, potraviny 45,- €.

2) Podaním doručeným 21.11.2014 navrhovateľ doplnil svoje výdavky, a to na cestovné vo výške 12,- €, školské potreby 18,- €, lieky 5,- €, oblečenie, drogéria, hygienické potreby 10,- €, krúžky, šport 10,- €, potraviny 45,- €, bývanie, internet 70,- €.

3) Otec navrhovateľa ako osoba podľa návrhu povinná platiť výživné vo vyjadrení k podanému návrhu uviedol, že navrhovateľovi prispieval dobrovoľným výživným zopár rokov. Tiež mu nasporil niečo na účet. Keďže mu exekútor zablokoval účet za protizákonné exekúcie, kde mal posledné úspory na výživu detí,

tak navrhovateľovi a dcére B. nemal a nemá z čoho prispievať na výživu, pretože má príjem 169,08 €, čo je hlboko pod hranicou hmotnej núdze, z čoho musí vyžiť spolu so synom D., ktorý navštevuje F. Š. F. C. L.. Musí pripomenúť, že matka D. platí posledných pár mesiacov výživné vo výške 60,- €. Ak niečo D. nasporil, tak mu to exmanželka ukradla z účtu, pričom na jej účte mala dosť aj jeho finančných prostriedkov. Aby sa exmanželka zmocnila bytu a mohla L. dotýrať k tomu, aby voči nemu u neho vzbudila nenávisť, tak mu tvrdí samé klamstvá. Otec navrhovateľa ďalej uviedol, že medzi synovou a jeho výživou ide o hrubý nepomer, pritom podľa § 32 ods. 3 Zákona o rodine má nárok na navrhovateľove úspory na účte. Samozrejme, že to nechce. Ak by zobral navrhovateľove životné náklady v plnej výške 100,- €, prídavky na dieťa asi 22,- €, daňový bonus 20,- € by mu mohla matka dať a do zvyšku by mu mal prispievať polovicou. Momentálne nemá z čoho, čoho si je vedomý a ak mu bude môcť niečo dať, tak určite aj jemu aj dcére B., nielen synovi D.. Príjem exmanželky je mnohonásobne vyšší než jeho.

4) Podaním zo dňa 20.5.2011 otec navrhovateľa uviedol, že vzhľadom k hrubému nepomeru nielen vo výžive jeho a navrhovateľa, ak navrhovateľ nestiahne späť podaný návrh, tak navrhuje dve možnosti, a to buď výživné, ktoré by mal dať navrhovateľovi, si bude brať z účtu alebo peniaze, ktoré má na účte, dá navrhovateľ jemu a on mu z nich bude posilať peniaze, aby bol dodržaný zákon.

5) Uznesením, sp. zn. 10 C 38/2011 zo dňa 16. 12. 2016 súd pripustil zmenu rozsudového návrhu v časti návrhu na zvýšenie výživného za obdobie od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2013 vo výške 150,-- € mesačne. Pokiaľ otec navrhovateľa namietal, že na návrhu na zmenu rozsudového návrhu si má uplatňovať syn, nie matka, súd sa s touto obranou otca nestotožnil, ale bol toho názoru, že splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa, ktorú navrhovateľ splnomocnil svojim zastupovaním pre celé konanie je oprávnená robiť všetky procesné úkony v prospech navrhovateľa ako splnomocniteľa, a teda je oprávnená aj v jeho mene podať návrh na zmenu rozsudového návrhu. Preto súd o tomto procesnom návrhu na zmenu rozsudového návrhu konal a rozhodol.

6) Podľa § 180 CSP po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

7) Splnomocnenej zástupkyňi navrhovateľa bolo uložené oznámiť termín pojednávania navrhovateľovi. Navrhovateľ sa na termín pojednávania neustanovil. Pojednávanie odročil nežiadal. Súd preto konal v jeho neprítomnosti.

8) Súd vykonal dokazovanie výsluchom I.. J. L., vyjadrením splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa, ako aj oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise 10 C 38/2011, pripojenými spismi Okresného súdu Čadca, č. k. 8 Er 134/2008 a 3 Er 621/2014, 2 T 90/2016 a na základe takto vykonaného dokazovania mal zistený nasledovný skutkový stav:

9) Otec navrhovateľa ako osoba podľa návrhu povinná platiť výživné, uviedol, že návrh je nedôvodný, nevidí žiaden dôvod, prečo by mal platiť. Tak isto aj všetky predchádzajúce žiadosti o výživné predstavujú snahu exmanželky o obohatenie sa, ktorá syna k tomu donútila.

10) Ďalej vo svojej výpovedi učinenej na pojednávaní dňa 16. 10. 2014 otec navrhovateľa uviedol, že je zamestnaný. Iný príjem ako zo zamestnania nemá. Vlastní rodinný dom v S., kde je zriadené vecné bremeno a vlastní veci z nevyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rodinný dom nezodpovedá tej istej kategórii bývania, ako byt na L. E. F. Č., z ktorého bol protiprávne vylúčený, kde mal údajne manželku týrať, hoci sa s ňou ani nerozprával. Ide o výmysel. V roku 2008, keď na základe vykonávaných vecí dostal zákaz vstupu do bytu, tak v tom čase bol dom stavenisko. Postupne tento opravoval, navrhovateľ o tom vie, pretože tam sem-tam chodil a aj mu sem-tam pomohol. Dlhé roky žil v neľudských podmienkach, musel riešiť najskôr bývanie matky, potom svoje. Dom ešte dokončený nie je, veľa vecí tam chýba, aby sa to vyrovnalo kvalite bývania v byte, ktorý musel opustiť. Napríklad sú tam zastaralé okná, elektrické zohrievanie vody, veľa vecí tam treba ešte dorobiť. Otec navrhovateľa tiež uviedol, že v súvislosti so svojim zdravotným stavom dopláca mesačne na lieky 10,- €. Má náklady na cestu do zamestnania vo výške 200,- € mesačne. Dochádza do práce do B. M. L.. Ma vyživovaciu povinnosť voči synovi D., ktorá má 25 rokov, nepracuje, je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Doštudoval v júni 2014. Tento syn s ním v poslednej dobe žije v spoločnej domácnosti. Má tiež výdavky podľa konania 8C 45/2005 vo výške 8.200,- €, kde Okresný súd Čadca protiprávne vydal rozsudok.

Ide o výživné na dcéru B.. Má výdavky na bývanie, stravu, oblečenie. Navrhovateľovi od 15.7.2008 platil dobrovoľne výživné v sume 33,19 € až do doby, kým mu nebol zablokovaný účet protizákonnou exekúciou. Navrhovateľovi od 18 rokov neplatil. Ako začal pracovať, navrhovateľovi platil 50,- € alebo 100,- €, podľa toho, koľko si navrhovateľ od neho vypýtal. Aj keď nemal prostriedky, požičal si, aby navrhovateľovi mohol dať. Poslednýkrát mu takto dal v marci alebo februári 2014, keď mu navrhovateľ volal, že nemá výplatu, tak mu dal toľko, koľko mal pri sebe, keď išiel z práce. Dal mu asi 70,- €. Navrhuje, aby bol navrhovateľ predvolaný, či mu peniaze dal. Ako však navrhovateľ podal návrh na výživné a návrh na vykonanie exekúcie, odvtedy mu telefón nedvíha, nekomunikuje s ním. Matka navrhovateľa núti na trestnú činnosť. Navrhovateľovi po dovŕšení 18. rokov zaplatil vodičák, kúpil mu mobilný telefón, zaplatil mu bubny. Tak isto mu na stavebnom sporení nasporil dosť finančných prostriedkov, a keďže on nemá finančné prostriedky, chce, aby navrhovateľ užíval tieto nasporené prostriedky. Otec navrhovateľa poukázal na § 32 Zákona o rodine, v zmysle ktorého, ak je nepomer medzi rodičom a dieťaťom, tak by mal mať aj rodič nárok na tieto nasporené prostriedky, čo, samozrejme, on neurobil. Navrhovateľ mal dostatok finančných prostriedkov na účte a on žil v hmotnej núdzi aj so synom D.. Doteraz je zadlžený.

11) Ďalej otec navrhovateľa vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 13.12.2016 uviedol, že momentálne býva sám. Syn D. chodieval iba na víkendy a matka, pokiaľ žila, tak bývala s nimi. Je nezamestnaný, vedený na úrade práce niekedy od konca marca 2015. Je bez príjmu, pretože všetky prostriedky sú mu zadržované, všetko ide na dlhy, a tak isto sám žije na dlh. Musí si požičiavať, aby vôbec mohol prežiť. Je mu priznaný dôchodok zo Sociálnej poisťovne, ale fyzicky nič nedostáva. Priznali mu aj dôchodok z Českej republiky, ale ten tiež ide na dlhy. V akej výške mu je priznaný dôchodok z Českej republiky, si nepamätá. Pracovný pomer u posledného zamestnávateľa skončil okamžitou výpoveďou z jeho strany. Bolo to z dôvodu, že mu zamestnávateľ nevyplácal mzdu a ani doteraz mzdu vyplatenú nemá. Keďže mu zamestnávateľ nedal posudok, tak si nemôže ani nájsť žiadne zamestnanie. Bubny určite nekupoval v 6. alebo 7. triede, ako tvrdí exmanželka, pretože bol s ním ešte aj syn D., ktorý šoféroval. Ak by sa spočítal zákonný nárok a to, čo dostal zaplatené, tak by sa zistilo, že je to preplatené.

12) Splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že otec navrhovateľovi neplatí a ani nič neplatil na výživné. Navrhovateľ bol študentom, nemohol sa venovať svojim krúžkom, príprave na povolanie, ale chodieval si privyrábať. Keď bol otec navrhovateľa na dávkach v hmotnej núdzi, tiež si mohol takto privyrobit'. Otec navrhovateľa poberá dôchodok zo Slovenskej republiky, ako aj z Českej republiky. Niekedy v roku 2010 mu bolo vyplatených 250.000,- Kč. Otec navrhovateľa si zobral aj zo spoločného majetku určitý majetok. K tvrdeniu otca navrhovateľa o tom, že navrhovateľovi sporil na stavebné sporenie, splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa uviedla, aby otec navrhovateľa preukázal, koľko navrhovateľovi dal a ako mu zveľadil majetok. Tiež pokiaľ otec navrhovateľa uvádzal, že je v dlhoch, nevie, kto mu tieto dlhy narobil, pretože príjem mal a mal aj dobrý príjem. Otec na navrhovateľa nedával žiadne peniaze. Posledné peniaze, ktoré posielal, boli podľa jej názoru posielané v rámci exekúcie, ktorá je vedená u T.. Ď., ale od podania tohto návrhu peniaze zo strany otca posielané neboli. Tiež pokiaľ otec tvrdil, že dával a nepotreboval k tomu žiaden doklad, toto tvrdenie otca je zavádzajúce, pretože prebiehali trestné stíhania a otec, keďže tieto trestné stíhania prebiehali, bol by si dal podpísať doklad o tom, že peniaze vyplatil alebo by bol posielal peniaze na účet. Pokiaľ ide o bubny, tieto kúpil otec navrhovateľovi asi keď chodil do 6. alebo 7. triedy na základnej škole. Tiež telefón, to bolo predtým, než začalo toto konanie. K tomu, kto platil vodičský preukaz, sa vyjadriť nevie. Navrhovateľ si chodil aj privyrábať a niektoré veci si navrhovateľ hradil aj sám.

13) Ďalej splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že v rozhodnom období náklady na byt sa pohybovali okolo 140,- € mesačne, na elektriku to bolo 30 - 40,- € mesačne, náklady na internet mali vo výške 12 - 14 € mesačne. Navrhovateľ študoval strojárstvo, študoval odbor mechanik - mechatronik, potreboval nemčinu, tak isto v súvislosti so štúdiom potreboval pravítko, mechatronické veci, zošity, perá. Tiež mal náklady na cestu do školy a späť, študoval v B. M. L.. Na obedy tam nechodieval, ona varila doma, nosieval si však väčšie desiaty. V tom čase v spoločnej domácnosti bývala ona, navrhovateľ a pol roka tam bývala dcéra B. s vnučkou C. a zať tam chodieval iba na víkendy, pretože mal náročnú prácu. Pokiaľ ide o zdravotný stav navrhovateľa, tento mal vyvrtnutý členok, boli s tým aj u L.. Q., tam niečo platili v hotovosti. Rovnako mal problémy s kolenom, pretože mal von celé jabĺčko. Mal náklady na vitamíny na kosti. Navrhovateľ hrával florbal aj futbal. V súvislosti s týmto športom mal náklady na hokejky, tenisky také, aby mu noha držala. Kupovali sa mu aj nápoje do vody v súvislosti so športom, iontové nápoje. Následne navrhovateľ začal posilňovať, posilňovať chodieval zhruba 3 razy do týždňa. Ku svojim

pomerom splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že za obdobie od podaného návrhu bola zamestnaná. Zamestnaná je od roku 2005 až doposiaľ na F. S. U..

14) Rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 8C 59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co 144/2010 zo dňa 30. júna 2010 bol otec navrhovateľa zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľa za obdobie od 9.3.2004 do 18.2.2007 vo výške 33,19 € mesačne a od 19.2.2007 naďalej vo výške 49,79 € mesačne. Z odôvodnenia rozsudku, č. k. 8 C 59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 vyplynulo, že v čase rozhodovania súdu citovaným rozsudkom bol navrhovateľ maloletý. Dňa 19.2.2007 dosiahol 14. rok veku a začal navštevoval strednú školu, teda jeho potreby sa zvýšili z dôvodu návštevy školy mimo miesta bydliska, kde musí denne dochádzať. Matka v období od 9.3.2004 do mesiaca november 2005 bola nezamestnaná, bola evidovaná na úrade práce a podľa rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny poberala hmotné dávky v sume na vtedy platnú menu vo výške 4.320,- Sk a 5.820,- Sk. Od novembra 2005 sa matka zamestnala. Otec navrhovateľa v roku 2009 dosiahol priemerný zárobok za 4 mesiace vo výške na vtedy platnú menu 84.864,- Sk. Dňom 30.4.2009 bol s otcom navrhovateľa pracovný pomer ukončený pre nadbytočnosť a od tohto dňa, hoci sa zaevidoval na úrade práce a bol i práceneschopný, nedostal ani podporu v nezamestnanosti, ani peňažné dávky a nikde nepracoval. Obaja rodičia navrhovateľa sú spoluvlastníkmi bytu v Č. a otec navrhovateľa je i vlastníkom rodinného domu v S.Í.. Obaja rodičia vtedy maloletého L. mali aj vyživovaciu povinnosť k deťom D. J. B., ktorí boli študentmi vysokej školy.

15) Rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 5P/247/2010-46 zo dňa 29.11.2010 súd návrh matky na zvýšenie výživného na v tom čase maloletého L. zamietol. Z odôvodnenia citovaného rozsudku vyplynulo, že súd mal preukázané, že dňom 30.4.2009 bol s otcom skončený pracovný pomer pre nadbytočnosť, odvtedy bol evidovaný na úrade práce, podporu v nezamestnanosti nedostal. Od 1.12.2009 mu bol vyplácaný peňažný príspevok za opatrovanie, tento bol do júna 2010 vyplácaný v sume 192,94 €, od júna 2010 v sume 169,08 € naďalej. Vzhľadom na tú skutočnosť, že o výživnom bolo naposledy rozhodované pred rokom a súd vtedy vychádzal zo skutkového stavu, že otec bol nezamestnaný, vedený na úrade práce, nepoberal peňažné dávky ani nikde nepracoval a od 1.12.2009 začal poberať zaopatrovací príspevok, u otca navrhovateľa teda došlo od posledného rozhodnutia k zvýšeniu príjmu, avšak vzhľadom na krátkosť doby, ktorá uplynula od posledného právoplatného rozhodnutia o výživnom, súd návrh na zvýšenie výživného zamietol.

16) Navrhovateľ podľa potvrdenia P. P. B. M. L. zo dňa 13.6.2014 študoval na uvedenej strednej škole v študijnom odbore mechanik- mechatronik od 1.9.2008 do 27.5.2013. Štúdium ukončil maturitnou skúškou.

17) V evidencii uchádzačov o zamestnanie bol navrhovateľ vedený podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca od 30.8.2013 do 4.12.2013. Dňa 5.12.2013 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu zamestnania sa. Počas doby evidencie mu nebolo ponúknuté vhodné zamestnanie. Do poistenia v Sociálnej poisťovni bol navrhovateľ podľa oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 6.11.2014 prihlásený ako zamestnanec u zamestnávateľa D. P., P.D..G., A. od 5.12.2013.

18) Podľa oznámenia T. Č., P. R., U. navrhovateľ v období od januára 2011 do decembra 2011 dosiahol v T. Č., P. R. príjem na dohodu o brigádnickej práci študenta vo výške spolu 221,80 € a za obdobie od januára 2010 do decembra 2010 príjem vo výške spolu 512,55 €.

19) Podľa oznámenia spoločnosti B. L. P., P.D..o. bola s navrhovateľom uzatvorená dohoda na obdobie od 4.10.2011 do 28.6.2012, od 29.6.2012 do 25.9.2012, od 1.1.2013 do 28.3.2013.

20) Otec navrhovateľa bol podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor služieb zamestnanosti zo dňa 16. 6. 2014 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 1.5.2009 do 2.7.2012. Dňom 3.7.2012 bol vyradený z evidencie uchádzačov z dôvodu zamestnania sa. Počas doby evidencie mu nebolo ponúknuté vhodné zamestnanie. Od 24. 3. 2015 je otec navrhovateľa opätovne zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Od 15.2.2010 bol podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 18.4.2011 prihlásený do poistenia v Sociálnej poisťovni ako občan pobierajúci peňažný príspevok za opatrovanie. Od 1.8.2010 do 31.12.2011 vrátane bol otec navrhovateľa podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie pomoci v

hmotnej núdzi zo dňa 28.10.2014 poberateľom dávky a príspevku v hmotnej núdzi. Dávka a príspevky v hmotnej núdzi boli za celé obdobie poukázané v mesiaci október 2013.

21) Podľa rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, číslo K.-XXX zo dňa 17. 7. 2013 bola otcovi navrhovateľa priznaná dávka a príspevky v sume 42,29 € mesačne od 1. 8. 2010. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že otec navrhovateľa bol od 1. 12. 2009 poberateľom príspevku za opatrovanie. Od 8. 12. 2011 do 31. 5. 2012 pracoval na dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa N.-P., P. D.. G.. s mesačným príjmom vo výške 120,- € . Poberá invalidný dôchodok od 12. 1. 2012 zo Slovenska i Českej republiky spolu v sume 313,20 €.

22) Podľa potvrdenia o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2010 bol otec navrhovateľa poberateľom dávky v hmotnej núdzi od mesiaca august 2010 do mesiaca december 2010 vo výške 42,29 € mesačne. Za rok 2011 bol otec navrhovateľa poberateľom dávky v hmotnej núdzi v období od januára do júla vo výške 42,29 € mesačne a od augusta do decembra vo výške 16,10 € mesačne.

23) Podľa oznámenia spoločnosti N.-P., P.D..G.. zo dňa 11.6.2014 otec navrhovateľa pracoval v uvedenej spoločnosti od 3.7.2012 a jeho čistý príjem na pracovnú zmluvu za obdobie bol v roku 2012 za obdobie od 3.7.2012 do 31.12.2012 vo výške 4.555,21 €, za rok 2013, t.j. od 1.1.2013 do 31.12.2013 vo výške 9.436,20 € a za rok 2014, t.j. od 1.1.2014 do 30.4.2014 vo výške 3.148,26 €. Priemerný čistý príjem za rok 2012 v uvedenej spoločnosti otec navrhovateľa dosiahol vo výške 759,20 €, za rok 2013 vo výške 786,35 € a za uvedené obdobie roku 2014 vo výške 787,07 €.

24) Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 10.9.2012 je dôchodok otca navrhovateľa od 12.1.2012 vo výške 12,- € mesačne.

25) Podľa oznámenia spoločnosti A. zo dňa 19.5.2009 bolo zaslané v prospech D. L. J. L. L. dlžné výživné od 1.8.2003 do 31.5.2006 spolu v sume 85.000,- Sk matke menovaných. Počnúc mzdou za mesiac máj 2006 bola na výživné pravidelne zrážaná suma vo výške 1.500,- Sk pre D. L. a vo výške 1.000,- Sk pre L. L. až do 30.11.2008. Počnúc mesiacom december 2008 bolo zasielané výživné pre D. L. vo výške 49,79 € a pre L. L. vo výške 33,19 € až do ukončenia pracovného pomeru otca. Naposledy bolo výživné zaslané zo mzdy za mesiac apríl 2009 na mesiac máj 2009.

26) Podľa oznámenia Prvej stavebnej sporiteľne zo dňa 23.7.2015 na meno navrhovateľa Prvá stavebná sporiteľňa evidovala v roku 2010 účet stavebného sporenia, na ktorý bol dňa 17.2.2010 naučtovaný vklad vo výške 532,- € z účtu s názvom Q. L.. Uvedený účet zanikol 4.11.2011 na základe žiadosti o prevod zmluvy o stavebnom sporení na nového nadobúdateľa Q. L..

27) Rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 2To 49/2016-432 zo dňa 3.8.2016 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Čadca, č. k. 1T 27/2011 zo dňa 25.2.2016, ktorým súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. d) Trestného poriadku a obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku. Z odôvodnenia citovaného rozsudku Krajského súdu v Žiline vyplynulo, že podľa obžaloby si obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť od 1.7.2009 najmenej do podania obžaloby. Obžaloba bola podaná 24.2.2011. Objektívne bolo preukázané, že v uvedenom období bol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi od 1.8.2010 do 31.12.2011. Bolo preukázané, že vyživovaciu povinnosť za obdobie od 15.6.2009 do 15.4.2010 si plnil. Plnenie vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného v ostatnom období preukázané nebolo. Samotné takéto zistenie však neznamená, že sa obžalovaný dopustil trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona. Pre vyslovenie záveru, že sa dopustil trestného činu zanedbania povinnej výživy je potrebné mať preukázanú aj subjektívnu stránku, a to formu zavinenia, či už úmyselného alebo nedbanlivostného konania. Úmyselným vyháňaním sa plneniu vyživovacej povinnosti sa rozumie také konanie páchatel'a, ktorý nielenže neplní svoju povinnosť vyživovať iného najmenej 3 mesiace v období 2 rokov, ale podniká zároveň kroky a robí všetko preto, aby sa tejto povinnosti vyhol alebo aby zmaril, či podstatne sťažil alebo oddialil možnosť vymáhania nároku na výživné. Zo správania sa obžalovaného v rozhodnom období nemožno vyvodiť, že by sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej vyživovacej povinnosti. Podľa jeho tvrdenia výživné platil dobrovoľne, pokiaľ to bolo možné. Kúpil synovi mobilný telefón, bubny a pokiaľ pracoval, prispieval na výživu aj viac, ako bolo určené súdom. Potom odvolacia výhrada obžalovaného, že nekonal úmyselne a jeho konaním nebola preukázaná subjektívna stránka, je opodstatnená. Konaním

obžalovaného nedošlo k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu, teda nebolo preukázané, že by sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať maloletého syna.

28) Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Čadca vedeného pod spisovou značkou 3 Er 621/2014 (pred súdnym exekútorom T. C. Ď. vedené pod spisovou značkou Ex 187/2014) sa oprávnený L. L. domáha voči povinnému I. J. L. vymožená zameškaného výživného vo výške 3 640,70 € a bežného výživného počnúc mesiacom december 2014 naďalej. Povinný proti exekúcii podal námietky, o ktorých doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

29) Podľa oznámenia súdnej exekútorky T. C. Ď. v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 187/2014 neboli vymožené žiadne finančné prostriedky. Povinný podal námietky, o ktorých doposiaľ rozhodnuté nebolo. Povinnému boli nariadené zrážky zo mzdy a zrážky PN. Nie je však známe, koľko deponuje zamestnávateľ a Sociálna poisťovňa.

30) Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, č. k. 8 Er 134/2008 súd uznesením, č. k. 8 Er 134/2008-12 zo dňa 20. 6. 2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 8 CoE 103/2008-19 zo dňa 29. 12. 2008 podanie oprávneného s právoplatnosťou dňa 7. 3. 2009 odmietol. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 4 Cdo 170/2011-62 zo dňa 28. 9 2011 dovolacie konanie o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 8 CoE 103/2008 zo dňa 29. 12. 2008 zastavil.

31) Podľa § 26 ods. 1 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 32 ods. 5 Zákona o rodine maloleté dieťa má právo požiadať rodičov alebo osoby, ktoré spravujú jeho majetok, o vyúčtovanie týkajúce sa správy jeho majetku, toto právo zanikne, ak sa neuplatnilo na súde do troch rokov po skončení správy majetku. Práva dieťaťa zo zodpovednosti za škodu a z bezdôvodného obohatenia zostávajú zachované.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 2 Zákona o rodine ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Podľa § 232 ods. 1 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Podľa § 232 ods. 2 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak, súd môže rozhodnúť, že omeškania s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

32) Základným hmotnoprávnym predpokladom zmeny predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia o výške výživného v zmysle vyššie citovaného § 26 ods. 1 Zákona o rodine je preukázanie takej zmeny pomerov v časovom období od posledného predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia o výživnom, ktorá jeho zmenu odôvodňuje. Existenciu tohto predpokladu súd zisťuje a posudzuje komplexne (najmä prostredníctvom porovnania pomerov účastníkov, z ktorých vychádzal súd v predchádzajúcom rozhodnutí o výživnom s pomermi zistenými v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu v prejednávanej veci a k tomuto okamihu), na základe objektívnych i subjektívnych okolností na strane všetkých účastníkov, tzn. tak na strane osoby oprávnenej z výživného, ako aj na strane osoby povinnej z výživného s prihliadnutím i na všeobecný vývoj životných nákladov. I keď Zákon o rodine takto výslovne v § 78 ods. 1 zmenu pomerov ako hmotnoprávny predpoklad zákonom pripustenej zmeny právoplatného súdneho rozhodnutia o výživnom nedefinuje, nepochybne na druhej strane i z hľadiska právnej istoty založenej právoplatným rozhodnutím súdu nemôže ísť o akúkoľvek zmenu okolností majúcich vplyv na posúdenie osobných a majetkových pomerov účastníkov, ale naopak musí ísť o takú zmenu, ktorá jej závažnejšieho a trvalejšieho rázu a ktorú možno podľa názoru súdu charakterizovať ako kvalifikovanú alebo podstatnú zmenu pomerov.

33) V súdenom prípade bolo naposledy rozhodované o výživnom rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 5 P 247/2010-46 zo dňa 29. 11. 2010, ktorým rozsudkom súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol z dôvodu krátkosti času, ktorý uplynul od predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 8C 59/2003-323 zo dňa 19. 11. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co 144/2010 zo dňa 30. 6. 2010, ktorými rozhodnutiami bola určená vyživovacia povinnosť otca k synovi za obdobie od 9. 3. 2004 do 18. 2. 2007 vo výške 33,19 € mesačne a od 19. 2. 2007 naďalej vo výške 49,79 € mesačne. V čase vyhlásenia oboch týchto rozhodnutí už navrhovateľ navštevoval P. G. Š. P. F. B. M. L.. Do školy dochádzal, s čím mal zvýšené náklady na cestovné. Zároveň nástupom na strednú školu sa mu zvýšili i náklady na štúdium. Otec navrhovateľa v čase týchto rozhodnutí bol evidovaný nezamestnaný. Dňom 30. 4. 2009 bol s otcom ukončený pracovný pomer pre nadbytočnosť. Od 1. 12. 2009 bol otcovi vyplácaný peňažný príspevok za opatrovanie vo výške 192,94 € a od júla 2010 vo výške 169,08 € naďalej. Matka v čase vyhlásenia týchto rozhodnutí bola zamestnaná na F. S. U..

34) V čase začatia daného súdneho konania bol navrhovateľ naďalej študentom P. G. Š. P. F. B. M. L.. Podľa potvrdenia menovanej školy bol navrhovateľ študentom uvedenej strednej školy v období od 1. 9. 2008 do 27. 5. 2013, kedy štúdium ukončil maturitnou skúškou. V uvedenom období mal navrhovateľ naďalej zvýšené výdavky spojené so štúdiom na zakupovanie základných študijných potrieb a pomôcok, náklady na cestovné z miesta bydliska do miesta štúdia, ako aj mal náklady na mimoškolské aktivity, ako bol florbal, futbal, posilňovanie a s tým spojené náklady na zakupovanie iontových nápojov. Mal tiež náklady na zakupovanie vitamínov v súvislosti so zranením, ktoré utrpel, ako aj mal náklady na základné životné potreby (stravu, bývanie, hygienické potreby, oblečenie, obuv, základnú zdravotnú starostlivosť a pod.). V evidencii uchádzačov o zamestnanie bol navrhovateľ evidovaný v čase od 30. 8. 2013 do 4. 12. 2013. Dňom 5. 12. 2013 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu nástupu do zamestnania. Otec navrhovateľa bol od posledného rozhodovania súdu o výživnom vedený naďalej v evidencii uchádzačov o zamestnanie, a to až do dňa 2. 7. 2012, kedy bol z evidencie vyradený z dôvodu nástupu do zamestnania. Zároveň v období od 1.8.2010 do 31.12.2011 bol otec uznaný za osobu v hmotnej núdzi a bol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi. Od 3. 7. 2012 bol otec zamestnaný v spoločnosti N.-P., P. D.. G.. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 759,20 € v roku 2012, priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 786,35 € v roku 2013 a priemerným čistým mesačným príjmom za obdobie od 1. 1. 2014 do 30. 4. 2014 vo výške 787,07 €. Od 24. 3. 2015 je otec navrhovateľa opätovne zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Otcovi je tiež priznaný invalidný dôchodok z Českej republiky i Slovenskej republiky. Matka navrhovateľa od posledného rozhodovania o výživnom je naďalej zamestnaná na F.V. S. U..

35) Porovnaním takto preukázaných pomerov na strane navrhovateľa a jeho rodičov, ktorí sú povinní podieľať sa na jeho výžive až do času, kým navrhovateľ nezískal schopnosť samostatne sa živiť, mal súd na strane otca navrhovateľa preukázanú podstatnú zmenu pomerov počnúc od 2. 7. 2012 v

dôsledku ukončenia evidencie otca v evidencii nezamestnaných a následného zamestnania sa otca. Zamestnaním sa otec získal pravidelne sa opakujúci príjem vo vyššie uvedenej priemernej výške. Zároveň podľa názoru súdu zmena pomerov nastala aj na strane navrhovateľa, kedy u dospelého mladého muža sú výdavky či už na stravu, oblečenie, obuv, spoločenské a kultúrne vyžitie vyššie než je to u maloletého dieťaťa. U navrhovateľa súd tiež prihliadal na to, že navrhovateľ dňa 27. 5. 2013 ukončil maturitnou skúškou štúdium na strednej škole a ďalej v štúdiu na vysokej škole nepokračoval. Ukončením štúdia na strednej škole navrhovateľ získal schopnosť samostatne sa živiť, ktorá okolnosť je zásadná pre vyživovaciu povinnosť rodičov k nemu. Za uvedené obdobie od 2. 7. 2012 do 27. 5. 2013 je preto podľa názoru návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného dôvodný, nakoľko dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov a otec svojím zamestnaním sa zvýšil svoju životnú úroveň.

36) Pokiaľ ide o výšku výživného navrhovateľ pôvodným návrhom žiadal výživné v sume 100,-- €, následne v dôsledku predbežného právneho názoru vysloveného súdom predložil úpravu návrhu, ktorým sa domáhal za obdobie od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2013 výživného vo výške 150,-- € mesačne. Súd, keďže výživné má zodpovedať odôvodneným potrebám oprávneného z výživného a zároveň jeho výška má byť aj v schopnostiach a možnostiach povinného z výživného, s prihliadnutím k vyššie opísaným pomerom na strane navrhovateľa i jeho rodičov, dospel k záveru, že výživné za uvedené obdobie od 2. 7. 2012 do 27. 5. 2013 v sume 100,-- € mesačne zodpovedá odôvodneným potrebám navrhovateľa z hľadiska jeho veku, zdravotného stavu, plneniu študijných povinností, voľnočasovým aktivitám i uspokojovaniu jeho základných životných potrieb. Ako už bolo uvedené vyššie navrhovateľ v uvedenom období mal naďalej náklady spojené so štúdiom, cestovné do školy a zároveň z hľadiska jeho veku, keďže je plnoletý, má vyššie výdavky aj na voľnočasové aktivity než tomu bolo v čase posledného rozhodovania súdu, kedy bol maloletým, ako aj náklady na základné životné potreby, ako je strava, oblečenie, obuv, ktoré náklady sú u plnoletej osoby vyššie než u maloletého dieťaťa. Mal náklady aj na uspokojovanie svojej základnej potreby bývať. Táto suma výživného vo výške 100,-- € mesačne za uvedené obdobie je podľa názoru súdu i v schopnostiach a možnostiach otca, ktorý bol v uvedenom období zamestnaný, zo zamestnania dosahoval pravidelný príjem vo výške viac ako 750,-- € mesačne v čistom a v spoločnej domácnosti v uvedenom období s ním žila okrem syna D. aj jeho matka, ktorá mala tiež povinnosť podieľať sa na úhrade nákladov spojených s chodom domácnosti. Aj pokiaľ otec navrhovateľa poukazoval na to, že s ním žil v spoločnej domácnosti plnoletý syn D., ktorý bol nezamestnaný, súd na túto obranu prihliadať nemohol. Otec navrhovateľa u syna D. nepreukázal prekážky brániace mu samostatne sa živiť (napríklad štúdium alebo napr. zdravotné prekážky a pod.). Preto nemôže ísť na ujmu navrhovateľa, ktorý v uvedenom čase sa pripravoval na svoje budúce povolanie, v dôsledku čoho nebol schopný sám sa živiť, to, že ďalšie plnoleté dieťa otca navrhovateľa bolo nezamestnané.

37) Preto zo všetkých uvedených dôvodov súd za uvedené obdobie od 2. 7. 2012 do 27. 5. 2013 zvýšil výživné otcovi navrhovateľa zo sumy 49,79 € mesačne, ktorá suma výživného bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 8C 59/2003-323 zo dňa 19. 11. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 7Co 59/2010 zo dňa 30. 6. 2010 na sumu 100,-- € mesačne a vo zvyšku uplatneného nároku na zvýšenie výživného za uvedené obdobie presahujúceho sumu 100,-- € súd návrh navrhovateľa zamietol.

38) S prihliadnutím k ustanoveniu § 77 Zákona o rodine možno výživné na plnoletú osobu priznať najskôr od začatia súdneho konania. V danom prípade sa navrhovateľ domáhal zvýšenia výživného od 20. 2. 2011. Keďže navrhovateľ návrh na zvýšenie výživného podával už ako plnoletá osoba a súdne konanie podľa prezenčnej pečiatky začalo dňa 28. 2. 2011, bol súd nútený návrh navrhovateľa z uvedených dôvodov za obdobie od 20. 2. 2011 do 27. 2. 2011 zamietnuť.

39) Súd zamietol i návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného za obdobie od 28. 2. 2011 do 1. 7. 2012. Ako už bolo uvedené, výživné má zodpovedať jednak odôvodneným potrebám osoby oprávnenej z výživného a súčasne musí byť i v schopnostiach a možnostiach osoby povinnej z výživného. V súdnom prípade z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že otec navrhovateľa bol až do dňa 2. 7. 2012 nezamestnaný, vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Zároveň v období od 1. 8. 2010 do 31. 12. 2011 bol osobou v hmotnej núdzi. U otca navrhovateľa sa v období od podania návrhu na zvýšenie výživného do 2. 7. 2012 pomery oproti poslednému rozhodnutiu o výživnom nezmenili. U otca navrhovateľa ako osoby nezamestnanej, evidovanej a zároveň do 31. 12. 2011 i osoby spĺňajúcej status osoby v hmotnej núdzi nebolo v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu navrhovateľa vyšším výživným, hoci nepochybne potreby navrhovateľa by vyššie výživné aj v tomto období boli

odôvodňovali. Preto súd návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného aj za uvedené obdobie od 28. 2. 2011 do 1. 7. 2012 zamietol.

40) Súd návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného zamietol aj za obdobie od 28. 5. 2013 a naďalej, nakoľko vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu trvá do času, kým dieťa nie je schopné sa samo živiť. Dieťa nie je schopné samo sa živiť napríklad i tým, že sa sústavne pripravuje na svoje budúce povolanie. V súdenom prípade z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ štúdium na strednej škole ukončil maturitnou skúškou dňa 27. 5. 2013 a naďalej v štúdiu na vysokej škole nepokračoval. Príprava na budúce povolanie tak u navrhovateľa po dátume 27. 5. 2013 ďalej nepredstavovala prekážku brániacu navrhovateľovi samostatne sa živiť. Zároveň ani iné okolnosti, ktoré by bolo možné hodnotiť ako prekážku brániacu navrhovateľovi samostatne sa živiť v konaní preukázané neboli. Preto súd bol toho názoru, že navrhovateľ ukončením štúdia na strednej škole maturitnou skúškou dňa 27. 5. 2013 nadobudol schopnosť samostatne sa živiť, a preto za obdobie od 28. 5. 2013 a naďalej návrh navrhovateľa zamietol.

41) Pokiaľ otec tiež v rámci svojej obrany poukazoval na to, že syn má úspory a synovi kúpil bubny, mobilný telefón a zaplatil mu vodičský preukaz, je táto obrana otca podľa názoru súdu z hľadiska existujúceho skutkového stavu bez relevancie. Keďže otec bol zamestnaný v období, za ktoré súd nárok navrhovateľa na zvýšenie výživného, vyhodnotil ako čiastočne dôvodný a výživné zvýšil na sumu 100,-- € mesačne, má jeho povinnosť prispievať na výživu podľa názoru súdu prednosť pred tým, aby navrhovateľ ako osoba oprávnená z výživného uspokojoval svoje základné potreby z úspor, resp. z darov. Navrhovateľ mal v uvedenom období, po ktoré bol otec zamestnaný a navrhovateľ bol svojou výživou na neho odkázaný, právo podieľať sa na životnej úrovni svojho otca, ktorú si otec zvýšil svojim zamestnaním sa a za obdobie, za ktoré súd návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného zamietol, súd u otca prihliadal na to, že nebolo v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu navrhovateľa zvýšeným výživným. Aj pokiaľ otec v rámci svojej obrany žiadal o predloženie vyúčtovania správy majetku navrhovateľa, súd k tejto obrane otca iba uvádza, že právo žiadať o vyúčtovanie týkajúce sa správy jeho majetku patrí maloletému dieťaťu, nie jeho rodičovi. Preto zo všetkých uvedených dôvodov súd návrhy otca na vykonanie dokazovania ako nadbytočné zamietol a otca zaviazal prispievať na výživu navrhovateľa za obdobie od 2. 7. 2012 do 27. 5. 2013 sumou vo výške 100,-- € mesačne a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol.

42) Zameškané výživné za obdobie od 2. 7. 2012 do 27. 5. 2013 súd vyčíslil vo výške 1 084,11 € ((pomerná časť výživného za mesiac júl 2012 vo výške 96,90 € (100,-- € / 31 dní x 30 dní) + výživné za mesiace august 2012 až apríl 2013 vo výške 900,-- € (9 x 100,-- €) + pomerná časť výživného za mesiac máj 2013 vo výške 87,21 € (100,-- € / 31 dní x 27 dní)), keďže v konaní nebolo preukázané, že za uvedené časové obdobie otec navrhovateľovi uhradil výživné aspoň v čiastočnej výške. Pokiaľ otec tvrdil, že navrhovateľovi výživné platil, bolo na otcovi navrhovateľa, aby toto svoje tvrdenie preukázal. V tomto smere otca zaťažovalo dôkazné bremeno, nie navrhovateľa, aby preukázal, v akej výške bolo výživné uhradené. Preto z tohto dôvodu súd zamietol aj návrh otca na výsluch navrhovateľa. Úhradu výživného za uvedené obdobie otec nepreukázal a zároveň úhrada výživného nevyplývala ani zo žiadneho z pripojených spisov a ani z rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 2 To 49/2016-432 zo dňa 3. 8. 2016, na ktorý otec poukazoval a ktorý rozsudok si súd za týmto účelom i pripojil. Preto súd vyčíslil zameškané výživné za uvedené obdobie v plnej výške výživného, ktoré za uvedené obdobie navrhovateľovi priznal. Aj pokiaľ otec v konaní tvrdil, že pri porovnaní zákonného nároku na výživné a uhradeného výživného, by bolo preukázané, že výživné bolo preplatené, súd k tejto obrane otca iba uvádza, že otec za obdobie plnoletosti navrhovateľa v konaní nepredložil žiadny právne relevantný dôkaz o úhradách výživného a vo vzťahu k obdobiu, kedy bol navrhovateľ maloletý súd poukazuje na analogickú aplikáciu ustanovenia § 78 Zákona o rodine, v zmysle ktorého sa spotrebované výživné na maloleté dieťa nevracia. Preto na túto obranu otca navrhovateľa súd prihliadať nemohol. Uvedené zameškané výživné súd otcovi navrhovateľa s prihliadnutím k tomu, že otec je opätovne evidovaný nezamestnaný, povolil splácať v splátkach vo výške 30,-- € mesačne pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich tak, aby nebolo ohrozené uspokojovanie základných životných potrieb otca.

43) Vo výroku o trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko súd nemal zistené žiadne dôvody, ktoré by pripúšťali výnimky pri rozhodovaní o trovách konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.